

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4EMCdo/1/2014                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 1312203812                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 23.07.2014                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Anna Koval'ová           |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2014:1312203812.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného TREND Holding, spol. s r.o., so sídlom v Bratislave, Tomášikova č. 23, IČO: 35 702 567, zastúpeného ROWAN LEGAL s.r.o., so sídlom v Bratislave, Námestie Slobody č. 11, IČO: 35 869 500, proti povinnému STORIN, spol. s r.o., so sídlom v Bratislave, Riazanská č. 57, IČO: 31 319 173, zastúpeného advokátom Mgr. Karolom Hat'apkom, Bratislava, Drieňová č. 34, o uloženie povinnosti, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 52 Er 128/2012, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky, proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III z 8. apríla 2013 č.k. 52 Er 128/2012-410, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Okresného súdu Bratislava III z 8. apríla 2013 sp. zn. 52 Er 128/2012 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

### Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava III uznesením z 8. apríla 2013 č.k. 52 Er 128/2012-410 námietky povinného proti upovedomeniu o začatí exekúcie a proti predbežným trovám exekúcie zamietol.

Takto rozhodol po zistení, že oprávnený predložil kópie niektorých článkov poskytnutých povinným jeho klientom, z ktorých mal za preukázané, že povinný skutočne v monitoringu poskytoval články oprávneného aj po právoplatnosti uznesenia predbežného opatrenia teda exekučného titulu (napr. článok uvedený na str. 2 a 3 tohto uznesenia). Prisvedčil oprávnenému, že povinnosť uložená povinnému zdržania sa určitého konania, je povinnosťou nepretržitou a teda k zániku práva oprávneného môže dôjsť jedine zánikom predbežného opatrenia alebo jeho zrušením v zmysle § 77 O.s.p. Konštatoval, že povinný nepreukázal, že by k zániku práva došlo v zmysle citovaného ustanovenia. Predbežným opatrením súd upravil dočasné pomery účastníkov konania, kým nerozhodne vo veci samej, pokiaľ ide o autorské diela. Keďže povinný argumentoval poukázaním na skutočnosti, o ktorých môže rozhodnúť jedine súd vo veci samej, potom táto argumentácia pre exekučné konanie je irelevantná. Rozhodnutia, na ktoré povinný v námietkach proti exekúcii poukázal, nemôžu mať žiadny vplyv na prebiehajúce exekučné konanie. Uznesenie o nariadení predbežného opatrenia Okresného súdu Bratislava III č.k. 16 C 102/2008-91 nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, v dôsledku čoho sa povinný musí správať v súlade s týmto uznesením a ním uloženú povinnosť plniť. Právne poukázal na § 50 ods. 1 Exekučného poriadku a tú

skutočnosť, že exekučným titulom je uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 28. augusta 2008 č.k. 16 C 102/2008-92 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. októbra 2008 č.k. 8 Co 256/2008-161, ktorým súd zaviazal odporcu, aby sa: "zdržal vyhotovovania rozmnoženín textov, ktoré sú chránené autorským zákonom, ktoré navrhovateľ (oprávnený) zverejnil, alebo zverejní v týždenníku J. alebo prostredníctvom internetovej služby poskytovanej na adrese R. a ku ktorým si autori uplatnili výhradu v zmysle § 33 autorského zákona a poskytovať rozmnoženie takýchto článkov akýmkoľvek spôsobom tretím osobám bez súhlasu nositeľa autorských práv k týmto textom".

Rozhodnutie o trovách exekúcie prvostupňový súd právne odôvodnil poukazom na § 201 ods. 1, 2 Exekučného poriadku a uviedol, že preskúmaním veci zistil, že exekútor po upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 14. novembra 2012 vyčísľil predbežné trovy exekúcie na sumu 141,64 Eur, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku za vydanie poverenia v sume 16,50 Eur, hotových výdavkov exekúcie v sume 4,70 Eur, a z odmeny súdneho exekútora v sume 99,58 Eur a 20% DPH v sume 20,86 Eur. Predbežné trovy vyčíslené v rámci upovedomenia o začatí exekúcie majú iba predbežný charakter, ich konečná výška závisí od výšky vymáhaného plnenia, od spôsobu vykonania exekúcie, od časového rozsahu jej vykonania, pričom k vyčísleniu skutočných, konečných trov dochádza až v záverečnom štádiu exekúcie. Preto dospel k záveru, že exekútor pri určení predbežných trov postupoval v zmysle § 13 a § 22 vyhl. č. 288/1995 Zb., tieto ustanovenia rešpektoval a vypočítal odmenu v zákonom predpokladanom rozsahu.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len generálny prokurátor) na základe podnetu povinného napadol uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým súd zamietol námietky povinného proti upovedomeniu o začatí exekúcie.

Poukázal, že konanie súdu je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pretože porušením ktoréhokoľvek ustanovenia zákona upravujúcich konanie o jeho začiatku až po jeho skončení možno hodnotiť ako konanie postihnuté inou vadou. Za inú vadu konania sa spravidla považuje najmä porušenie ustanovenia o dokazovaní a to tým, že súd vôbec nezisťoval skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci aj napriek tomu, že boli tvrdené a na ich preukázanie boli navrhnuté dôkazy (§ 243e ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243f ods. 1 písm. a/ v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p. a § 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p). Exekučný súd bol povinný skúmať či došlo k naplneniu podmienok na vykonanie exekúcie, t.j. či došlo vyhotovením rozmnoženín aspoň niektorých z článkov, k porušeniu autorských práv alebo nie. Exekučný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia potvrdil, že tieto nevyhnutné predpoklady exekúcie neskúmal, keďže na to je oprávnený iba súd v konaní vo veci samej, pričom je nesporné, že išlo o skutočnosti, ktoré mali vzniknúť po vydaní exekučného titulu.

Ak exekučný súd neskúmal základné podmienky pre začatie exekučného konania, zasiahol do ústavných práv povinného na spravodlivý proces. Ani v exekučnom konaní nemožno obchádzať základné pravidlá, princípy dokazovania a to princíp dôkazného bremena, čo sa musí uskutočniť v určitom procesnom rámci, ktorý zabezpečí riadnu ochranu práv a právom chránených záujmov účastníkov konania. Rozhodnutie súdu o námietkach záviselo od skutkových okolností, ktoré sa mali zisťovať procesným dokazovaním a v súlade so zásadami spravodlivého procesu mal exekučný súd nariadiť pojednávanie a umožniť účastníkom konania uplatnenie ich procesných práv. Exekučný súd nielenže nenariadil pojednávanie, nevykonával dôkazy v súlade s ustanoveniami O.s.p., ale povinnému neumožnil ani vyjadriť sa k tvrdeniam oprávneného uvedeným v jeho podaní zo 4. februára 2013, ktoré povinnému nedoručil a na ktoré sa odvoláva v odôvodnení rozhodnutia.

Navrhol rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Súčasne navrhol odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia.

Oprávnený vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že tvrdenia povinného nie sú pravdivé, že povinný neustále a dlhodobo porušuje autorské práva, na ktoré má platné licencie a poškodzuje tým ich spoločnosť a ostatných vydavateľov. Články z ich médií sú autorskými dielami, sú tak aj riadne označené, čo je zrejme z každého výtlačku J. alebo Z.. Povinný využíval nedokonalosť Slovenskej legislatívy v spornom

období, keď kľúčovým argumentom bol výklad pojmu „denné správy“. Minuloročná novelizácia autorského zákona však tento problém odstránila. V tomto prípade ide nepochybne o autorské diela s jasnými znakmi originality. Dlhotrvajúci spor so spoločnosťou STORIN je pre nich principiálnou vecou a pre odbornú verejnosť aj zaujímavým odborným problémom (anotácia BULETINU slovenskej advokácie 11/2012).

Súdny exekútor sa k mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie súdu v rozsahu podľa § 243i ods. 2 v spojení s § 242 ods. 1 a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora je dôvodné.

Generálny prokurátor ako dovolací dôvod uvádza, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 243f ods. 1 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 O.s.p. a že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p.).

Z jeho obsahu vyplýva, že dovolací dôvod zakladá v dôsledku nevykonania riadneho dokazovania, nenariadenia pojednávania tak skutkovo zložitej veci a nedoručenie resp. neumožnenie sa vyjadrenia povinného k tvrdeniam oprávneného v podaní zo 4. februára 2013. Konanie je postihnuté aj inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Namietal nesprávne právne posúdenie.

S prihliadnutím však na ust. § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúcemu dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie dôvodu dovolania spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci generálnym prokurátorom, ale zaoberal sa aj otázkou, či dovolanie je prípustné podľa § 237 O.s.p. resp. či napadnuté uznesenie netrpí nedostatkom uvedeným v § 237 O.s.p.

Uvedené zákonné ustanovenie totiž pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu ak v konaní, v ktorom bolo vydané je postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadne zastúpenie procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

So zreteľom na Generálnym prokurátorom tvrdený dôvod dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zamerl na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednávanej veci súdom bola odňatá možnosť konať účastníkom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), keďže exekučný súd v súlade so zásadami spravodlivého procesu nenariadil pojednávanie, na zistenie skutkovo zložitých okolností.

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závažný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán, avšak s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Pokiaľ súdy v uvedenom smere nedostatočne odôvodnia svoje rozhodnutie, nedostatok takéhoto odôvodnenia zakladá vadu zmätočnosti v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Odôvodnenie rozsudku (uznesenia) musí mať náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O.s.p. (§ 211 O.s.p.).

Súd sa musí v odôvodnení svojho rozhodnutia vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistenia rozhodujúcej skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery.

Dovolací súd zistil, že súd prvého stupňa sa v odôvodnení svojho uznesenia nevyporiadal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré boli pre rozhodnutie podstatné a právne významné, z dôvodu ktorého jeho rozhodnutie považoval za nepreskúmateľné a predčasné.

Exekučným titulom je uznesenie Okresného súdu Bratislava III z 28. augusta 2008, č.k. 16 C 102/2008-92, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 31. októbra 2008, sp. zn. 8 Co 256/2008, ktorým súd zaviazal povinného, aby sa: "zdržal vyhotovovania rozmnoženín textov, ktoré sú chránené autorským zákonom, ktoré oprávnený zverejnil, alebo zverejní v týždenníku J. alebo prostredníctvom internetovej služby poskytovanej na adrese R. a ku ktorým si autori uplatnili výhradu v zmysle § 33 autorského zákona a poskytovať rozmnoženiny týchto článkov akýmkoľvek spôsobom tretím osobám bez súhlasu navrhovateľa autorských práv k týmto textom.

Preto exekučný súd mal skúmať, či skutočne došlo k naplneniu podmienok na vykonanie exekúcie, vyplývajúcich z exekučného titulu a či povinný uloženú povinnosť rešpektuje alebo nie. Mal skúmať či povinným došlo k vyhotoveniu rozmnoženín aspoň niektorých článkov, ku ktorým si autori uplatnili výhradu v zmysle § 33 autorského zákona.

Okresný súd svoje rozhodnutie právne uzavrel len tým, že námietkam povinného nebolo možné vyhovieť, pretože oprávnený predložil kópie niektorých článkov, z ktorých mal preukázané, že povinný v monitoringu poskytoval články oprávneného aj po právoplatnosti uznesenia predbežného opatrenia. Povinnému však len takáto povinnosť z exekučného titulu nevyplyvala.

Konanie o námietkach povinného voči exekúcii je konaním jednoinštančným, pri ktorom nie je možnosť riadneho opravného prostriedku, preto musia byť zachované princípy spravodlivého konania aj v tomto štádiu, ktoré sa musia zisťovať dokazovaním. Ak exekučný súd týmto spôsobom nepostupoval, odňal povinnému možnosť konať pred súdom.

Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne všetkými námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán, avšak s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Posúdenie plnenia alebo neplnenia povinnosti uloženej exekučným titulom povinnému sa musí uskutočniť v určitom procesnom rámci, ktorý zabezpečuje riadnu ochranu práv a právom chránených záujmov účastníkov konania. V dôsledku toho mal exekučný súd zrozumiteľným spôsobom svoje rozhodnutie v podstatných otázkach objasniť a odôvodniť. Z tohto dôvodu dovolací súd považoval mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora za dôvodné a rozhodnutie exekučného súdu za predčasné a nepreskúmateľné, ktoré zakladá vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Postupom exekučného súdu došlo k odňatiu možnosti účastníkovi konať na súde aj tým, že exekučný súd sa povinnému neumožnil vyjadriť k tvrdeniam oprávneného v jeho podaní zo 4. februára 2013. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že toto vyjadrenie oprávneného k námietkam povinného, (ktoré bolo závažného obsahu) nebolo zaslané povinnému na vedomie, i napriek tomu, že zásady spravodlivého procesu (rozsudok ESLP z 27. apríla 2010 vo veci Hudáková a spol. proti Slovenskej republike), uvedené vyžadujú.

Odňatie možnosti účastníkovi konania pred súdom konať zakladá nielen prípustnosť dovolania, ale aj jeho dôvodnosť, preto dovolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Vzhľadom na to považoval za nadbytočné zaujímať stanovisko aj k návrhu dovolateľa na odloženie vykonateľnosti napadnutého uznesenia.

V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.